

0974b NESMRTNOST... VEČNOST... SAMOMOR...

22. junij 1939: Knjiga 18 [Bertha Dudde](#)

Tako se ljudje, ki zavestno zanikajo nadaljevanje življenja, ne bodo ustrašili niti tega, da bi sami končali zemeljsko življenje, ker verjamejo, da bodo s tem povzročili konec vsega, če se znebijo svojega zemeljskega življenja, in ne razmišljajo o tem, kakšen učinek bo imelo njihovo dejanje, če je njihovo mnenje napačno.

Čemur se odpovedo je zgolj zunanja oblika, ne pa življenje samo, ki ga morajo še naprej živeti.... Kajti življenje ne morejo uničiti, ne na Zemlji ne v onostranstvu.... v pravem pomenu besede, nesmrtnost, torej traja večno. Ni ga mogoče končati, ker je Stvarnik bitje ustvaril iz Sebe in vse, kar je božanskega izvora, ne more propasti. In tako je Stvarnik v svoji modrosti določil, da se bitju ne smejo postavljati nobene omejitve pri doseganju popolnosti.... da se lahko tudi v večnosti nenehno razvija in je tako stalno aktivno ter daje in prejema.... ne da bi se kdaj utrudilo ali od večnega Božanstva zahtevalo, da bi to storilo.

Pojem "večnost" je za ljudi na Zemlji nepredstavljiv, kot mu tudi večnost ne more biti v celoti razložena, saj na Zemlji ni ničesar neminljivega in neminljivosti duše jim ni mogoče dokazati, ampak mora to verjeti. Podobno človeški razum časovnega pojma „večnost“ ne more analizirati. Ker je nemogoče, da bi poskus tega privedel do rezultata, če človek ne more narediti iste primerjave z ničemer zemeljskim. Nekaj sprejme kot resnično šele, ko ima neizpodbitne dokaze. In zato ostane spet samo vera.... Človek mora verjeti v tisto, kar mu ni mogoče dokazati, in tako mora nesmrtnost človeka skozi večnost prevladati nad vsemi drugimi razlogi.... Amen.

[Bertha Dudde](#)